ΙΔΡΥΤΗΣ † ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΛΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
10
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1967

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 745
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ἀριθ. 337

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΜΟΝΑΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟ

Ἀναγνώρισις

ΕΙΜΕΘΑ ὑποχρεωμένοι, χάριν τῆς ἱστορικῆς Δικαιοσύνης, νὰ διαπιστώσωμε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ὅτι τὸ αἴτημα, τὸ ὁποῖο θὰ προβάλωμε σήμερα καὶ τὸ ὁποῖο, ἄν καὶ ἐφ' ὅσον ἱκανοποιηθῆ, θὰ μεταβάλη σὲ σημαντικὸ βαθμὸ τὴν μορφὴ τῆς ζωῆς τοῦ τόπου μας, συνέλαβε πρῶτος καὶ θὰ ἐπεχείρει νὰ τὸ μετουσιώση σὲ πραγματικότητα ὁ ἔνθερμος λάτρης τῆς Χαλκιδικῆς καὶ ἐκλεκτὸ τέκνο τοῦ Πολυγύρου διανοούμενος κ. Στέφανος Κότσιανος. Ἀναγνωρίζομε λοιπὸν τοῦτο ὡς στοιχεῖο τῆς πνευματικῆς του παραγωγῆς· καὶ προβαίνομε στὴν ἀνάπτυξίν του, θέτοντὲς το ὑπ' ὄψιν τῶν ἁρμοδίων καὶ εἰδικώτερα τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ τῆς Χαλκιδικῆς.

Οἱ λόγοι

ΕΙΝΑΙ ἀνάγκη νὰ ἐγκατασταθῆ στὸν Πολύγυρο στρατιωτικὴ μονάς. Οἱ λόγοι, ποὺ ἐπιβάλλουν τὴν λῆψιν αὐτοῦ τοῦ μέτρου καὶ τὴν ἀνυποχώρητο ἱκανοποίησίν του, εἶναι συνοπτικῶς οἱ ἀκόλουθοι:

Πρῶτος λόγος: Ἡ ἐμπέδωσις τοῦ αἰσθήματος ἀσφαλείας. Ὁ ἐθνικός μας Στρατός, ὅπου ὑπάρχει, ἀποτελεῖ σκέπη καὶ κραταίωμα τοῦ πολίτου. Διαφυλάσσει βέβαια παραδειγματικῶς τὴν τάξιν ἡ Χωροφυλακὴ στὴν Χαλκιδικὴ· ἐπαρκοῦν πλήρως διὰ νὰ ἐμπνεύσουν, καὶ μάλιστα σήμερα, αἴσθημα ἀσφαλείας τὰ Τ.Ε.Α.· δὲν εἴμεθα ἐκτεθειμένοι ἄμεσα στὴν βόρειο ἀπειλή. Ἀλλὰ τί τὰ θέλετε· Ὁ Στρατός εἶναι Στρατός. Τὸ τιμημένο χακὶ γεμίζει τὰ στήθη μὲ ὑπερηφάνεια· καὶ χύνει γαλήνη στὴν ψυχή.

Δεύτερος λόγος: Ἡ δραστηριοποίησις τῆς κοινωνικῆς ὁμάδος στοὺς κόλπους, τῆς ὁποίας θὰ ἀνασαίνουν οἱ Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶτες. Εἶναι σὲ ὅλους γνωστὸ πόσα προσφέρει σὲ ἕνα τόπο ὁ Στρατός, πόσα ἔργα ἐκτελοῦνται, πόσο σημαντικὴ εἶναι ἡ ἐκπολιτιστικὴ του συμβολή, πόσο ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὴν παρουσία του τὸ ἐθνικὸ καὶ Ἑλληνικὸ φρόνημα τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς. Διὰ τὴν Χαλκιδικὴ, μὲ τὶς συχνὲς πυρκαϊὲς, εἶναι ἀναγκαιοτάτη ἡ παρουσία Στρατοῦ.

Τρίτος λόγος: Ἡ αὔξησις τῆς καταναλώσεως καὶ ὁ εὐμενὴς ἀντίκτυπός της ἐπὶ τῆς τάξεως τῶν ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν. Φρονοῦμε ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἀνάλυσις τῶν εὐεργετικῶν ἐπιπτώσεών της ἐπί τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου Συνεπῶς καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς τὰ ὀφέλη εἶναι σημαντικά.

Ἐπίσης λόγοι κοινωνικοὶ καὶ διαμορφώσεως ἠθῶν, κατὰ τρόπο συνθετικὸ, ἐπιβάλλουν τὴν ἐγκατάστασιν στρατιωτικῆς μονάδος στὸν Πολύγυρο. Εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ κινηθοῦν ἐντονώτερα καὶ ταχύτερα τὰ γρανάζια τῆς κοινωνικῆς, οἰκονομικῆς καὶ ἐκπολιτιστικῆς ζωῆς τοῦ Πολυγύρου. Ἄλλωστε ὁ Πολύγυρος εἶναι ἡ μόνη πρωτεύουσα Ἑλληνικοῦ Νομοῦ, ποὺ δὲν ἔχει ἐγκατεστημένο Στρατό. Καὶ κρίνεται τόσο ἀναγκαία ἡ παρουσία του.

Τὸ σύνθημα

ΗΜΕΙΣ ρίπτομε σήμερα τὸ σύνθημα. Καὶ θά τὸ κάμωμε σημαία μας, ἕως ὅτου ἐπιτευχθῆ ἡ νίκη. Αὐτὴ τὴν νίκη πρέπει νά τὴν ἐξασφαλίσουν διὰ τὸν Πολύγυρο καὶ τὴν Χαλκιδικὴ οἱ δημόσιοι ἄνδρες μας. Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις· καὶ ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς· καὶ ὁ Νομάρχης μας. Οἱ καιροὶ προσφέρονται. Ἡ δύναμις ὑπάρχει καὶ ἡ ἀντίστοιχος θέλησις ἠμπορεῖ νὰ ἀντληθῆ ἀπὸ τὴν ἀναμφισβήτητο σκοπιμότητα καὶ τό δίκαιο τοῦ αἰτήματος. Τὸ πρόβλημα εἶναι ζωτικὸ· καὶ μεγίστης σημασίας διὰ τὸν Πολύγυρο καὶ τὴν Χαλκιδικὴ. Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις θὰ συλλάβη ὁπωσδήποτε τὴν σπουδαιότητά του. Διότι ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν εὐαισθησία νὰ συλλαμβάνη τὰ κρίσιμα ζητήματα· καὶ ζῆ διὰ νὰ πραγματοποιῆ τὰ σπουδαῖα. Ἡμεῖς αὐτὰ θέτομε ὑπ' ὄψιν της. Ἐκείνη ἀσφαλῶς ἀκούει· καὶ ἐνεργοῦσα δικαιώνει.

Στρατιωτικὴ μονὰς στὸν Πολύγυρο. Πόθος, αἴτημα, καὶ ἀνάγκη· ἀλλὰ καὶ συμπαράστασις καὶ ἀπάντησις καὶ χρέος.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΚΤΕΛ

ΤΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ τοῦ 40οῦ ΚΤΕΛ Χαλκιδικῆς ἦσαν ἐφέτος ἐπαρκῆ διὰ τὴν πλήρη καὶ ἀπρόσκοπτο ἐξυπηρέτησιν τῶν διακινουμένων πρός αὐτή καὶ ἐξ αὐτῆς. Καί καταλογίζεται ἡ ἐπιτυχία αὐτή στό ἐνεργητικό τῆς διοικήσεως τοῦ Ταμείου.

Πρέπει ὅμως νά προσέξουν οἱ ἰθύνοντες τό ΚΤΕΛ μία λεπτομέρεια, ποὺ ἐνῶ δέν φαίνεται σημαντική, ἠμπορεῖ ὅμως νά ἀποβῆ ἀφορμή γογγυσμοῦ καὶ διατυπώσεως παραπόνων σὲ βάρος τους. Πρόκειται διά τήν ἐξῆς περίπτωσιν: Τὸ ἀναχωρὸν διὰ Θεσσαλονίκη ἐξ Ἱερισσοῦ λεωφορεῖο πρέπει νά συναντᾶ τό κατευθυνόμενο μέσω Μεγάλης Παναγίας πρὸς Ἅγιο Νικόλαο τοιοῦτο στήν Ἀραναία. Διότι ὑπάρχουν ἀρκετοί, πού κινοῦνται πρός αὐτή τήν κατεύθυνσιν καὶ ὑποβάλλονται, συνεπεία αὐτῆς τῆς ἀρρυθμίας, σέ μεγάλη καὶ ἀδικαιολόγητο ταλαιπωρία καὶ ἔξοδα. Ἄς τακτοποιηθῆ καί τὸ θέμα αὐτό, ὅσο γίνεται καλύτερα

ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΟΤ

ΟΙ ΚΑΡΥΕΣ τοῦ Ἁγίου Ὄρους δέν διαθέτουν ἕνα συγχρονισμένο, ἐπαρκές καί ἄνετο ξενοδοχεῖο. Καὶ εἶναι ἑκατοντάδες οἱ ἐπισκέπτες τῆς πρωτευούσης τῆς Ἁγιωνύμου Πολιτείας. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, προσκυνητές ἤ φυσιολάτρες, ὑποφέρουν ἤ γίνονται ἀνεπίτρεπτο φόρτωμα στοὺς μοναχούς τῆς πόλεως. Ἔτσι καὶ οἱ ἴδιοι μένουν δυσηρεστημένοι καὶ τὰς Ἱερὰς Μονὰς ἐπιβαρύνουν οἰκονομικῶς.

Δι' αὐτὸ θά πρέπη ὁ ΕΟΤ, ἐπιλαμβανόμενος τοῦ θέματος, νὰ ἀνεγείρη μία τουριστικὴ ξε οδοχειακή μονάδα στὶς Καρυές. Ἡ κίνησις εἶναι σημαντική· καὶ θά μείνη ἀσφαλῶς ἱκανοποιημένος. Ἄλλωστε αὐτό ἐπιβάλλει ἡ τουριστική πολιτική Κάποτε θὰ πρέπη νὰ τήν χωνεύσωμε καὶ ἡμεῖς αὐτή τήν ἀλήθεια. Διότι, ἐνῶ εἰμεθα ἀναμφισβητήτως ἡ ὡραιοτέρα χώρα τοῦ κόσμου, δεχόμεθα τούς ὀλιγωτέρους ἐπισκέπτες ἀπὸ ὅλες τὶς ἄλλες χῶρες τῆς Νοτίου Εὐρώπης

Η ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΛΥΒΩΝ

Ὁμολογουμένως θεάρεστον ἔργον ἐπιτελεῖ ἡ Ἐρανική Ἐπιτροπή Καλυβῶν – Πολυγύρου μετὰ τόσον ζῆλον καί μέ πολὺν μόχθον προβαίνουσα εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μοδέστου.

Ἀλλά πρέπει ταὐτοχρόνως νά ἐξάρωμεν τήν Χριστιανικωτάτην χειρονομίαν τῶν κατοίκων Καλυβῶν ἀλλά καὶ τόσον ἄλλων Χαλκιδικέων οἱ ὁποῖοι τόσον προθύμως συνεισφέρουσι διάφορα ποσά διά τήν κάλυψιν τῶν δαπανῶν

Ἡ ἐφημερίς μας συγχαίρουσα τόσον τούς σχόντας τήν πρωτοβουλίαν τῆς ἀνεγέρσεως ὅσον καὶ τούς βοηθοῦντας διά τήν κάλυψιν τῶν ἀπαιτουμένων ἐξόδων διατυποῖ τήν εὐχήν ὅπως λίαν συντόμως ὁλοκληρωθῆ.

ΠΑΡΑΝΟΜΟ ΚΥΝΗΓΙ

ΠΡΟ ΗΜΕΡΩΝ ἐπραγματοποίησε αἰφνιδιαστική ἐξόρμησιν στά περὶ τόν Πολύγυρο ὑψώματα τό συμβούλιο συνδεσμου κυνηγῶν τῆς πόλεώς μας συνοδευόμενο ἀπό τόν δημοτικὸ δασοφύλακα κ. Μ. Αὐγερινό διὰ νά διαπιστώση, ἄν ἐφαρμόζωνται οἱ σχετικές μέ τὸ κυνήγι διατάξεις.

Κατ' αὐτή συνελήφθησαν τρεῖς Θεσσαλονικεῖς κυνηγοὶ διὰ παράνομο θήρα καὶ ὡδηγήθησαν στό ἐδώλιο τοῦ κατηγορουμένου.

Συμπεράσματα ἀπό τήν ἐξόρμησιν αὐτή:

πρῶτο: Σημειώνονται ἀρκετές παραβάσεις τῶν κειμένων «περὶ θήρας» διατάξεων· καί πρέπει νὰ πατάσσωνται ἀμειλίκτως οἱ παραβάτες.

δεύτερο: Ξένοι εἶναι κατά κανόνα οἱ παραβάτες· καὶ πρέπει νὰ ληφθῆ κάποτε πρόνοια οἱ ἐκδιδόμενες ἄδειες κυνηγίου νά ἰσχύουν μόνο δι' ἕνα Νομό.

τρίτο: Νὰ ἐνταθῆ ἡ ἐπαγρύπνησις τόσο τοῦ συνδέσμου, ὅσο καί τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, καί νά πυκνωθοῦν οἱ ἔλεγχοι.

Ἔτσι ἴσως περισταλῆ τό κακό.

ΝΑ ΔΙΕΥΘΕΤΗΘΗ

ΠΡΟ ΗΜΕΡΩΝ στήν στροφή πρός τόν Ἅγιο Σπυρίδωνα Πολυγύρου ἐσημειώθη ἕνα αὐτοκινητιστικό δυστύχημα, διὰ τό ὁποῖο ἐδοκίμασε ζωηρά συγκίνησιν ἡ κοινή γνώμη τῆς πόλεώς μας. Τρεῖς οἰκογένειες βιοπαλαιστῶν ἐπλήγησαν· ἐνῶ καί πολλοὶ καταστηματάρχες, τῶν ὁποίων μεταφέροντο διὰ τοῦ αὐτοκινήτου τούτου ἐμπορεύματα, ὑπέστησαν ζημίες.

Αἰτία εἶναι ἡ ἀπότομος στροφή. Διότι στό ἴδιο σημεῖο συνέβησαν κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ ἄλλα ἀτυχήματα. Ἡ στροφή εἶναι πραγματικὴ παγίς. Ἀπορροῦμε πῶς διηνοίχθη ἀπό ἐκεῖ ὁ δρόμος. Διότι ὑπάρχει ἔδαφος ὀμαλό καὶ πρόσφορο διὰ νά ἀκολουθηθῆ εὐθεῖα γραμμή.

Εἶναι πλέον καιρός νά διευθετηθῆ τὸ τμῆμα αὐτό τοῦ δρόμου. Ἡ δαπάνη εἶναι μικρά. Μικροτέρα πάντως ἀπό ἐκείνη, ποὺ θὰ ἀπαιτηθῆ διὰ νὰ ἀνεγερθῆ ἐκεῖ κανένα... ἐκκλησάκι.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΒΡΙΚΟΛΑΚΕΣ

Οἱ βρικόλακες εἶναι οἱ νεκροὶ οἱ ὁποῖοι τοῦτο ἔχουν τὸ χαρακτηριστικὸ ὅτι ἡ ψυχὴ των δὲν ἀπεχωρίσθη τοῦ σώματος καὶ τὴν μὲν ἡμέραν ἀναπαύονται ἢ ἐργάζονται ἐντὸς τοῦ τάφου των, κατὰ δὲ τὰς νύκτας περιεφέρονται καὶ πολλαχῶς παρενοχλοῦν καὶ κακοποιοῦν ἀνθρώπους καὶ ζῶα. Ἔχουν δὲ αἱ περὶ βρικολάκων παραδόσεις τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἀφετηρίαν των εἰς παλαιοτάτας καὶ παγκοσμίους περὶ νεκρῶν καὶ ψυχῶν δοξασίας, καθ' ἃς τὸ νεκρὸν σῶμα καὶ ἄν ἔχασεν ἀκόμη τὴν κίνησιν οὗ τοῦ, δὲν ἔπαυσεν ὅμως νὰ ζῆ καὶ νὰ ἔχη ἀνάγκας καὶ δύναμιν νὰ ὠφελήση καὶ νὰ βλάψη τοὺς ἀνθρώπους. Κατὰ τὰς δοξασίας ταύτας ἡ ψυχή, συναφὴς οὖσα πρὸς τὸ σῶμα, οὐδέποτε παύει νὰ εὑρίσκεται εἰς ἐπικοινωνίαν πρὸς αὐτό, οὐδέποτε ἀποχωρίζεται τελείως ἀπ' αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον τοῦτο διατηρεῖται ἀκέραιον. Ἐκ τῶν δοξασιῶν τούτων προέκυψαν πολλαὶ καὶ ποικίλαι ἐκδιαμέτρου ἀντίθετος περὶ τὴν μεταχείρισιν τῶν νεκρῶν συνήθειαι. Οὕτω π.χ. ἐνῶ εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας τὸ σῶμα κατακαίεται διὰ νὰ δυνηθῆ ἡ ψυχὴ νὰ μεταβῆ εἰς τὸν ἅδην καὶ ἡσυχάση καὶ αὐτή, ἀφήση δὲ ἡσύχους καὶ τοὺς ἐπιζῶντας, εἰς τοὺς Αἰγυπτίους πᾶσα προσπάθεια κατεβάλλετο διὰ νὰ διατηρηθῆ τὸ σῶμα τοῦ ὁποίου ἡ καταστροφὴ θὰ ἐσήμαινε καὶ τὴν καταστροφὴν τῆς ψυχῆς. Εἰς τὰς δοξασίας ταύτας ἔχουν τὴν ἀρχὴν των καὶ αἱ περὶ βρικολάκων ἰδέαι καὶ παραδόσεις. Τὸ σύνηθες ὄνομα διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦνται οἱ κακοποιοὶ οὗτοι οἱ νεκροὶ εἶναι βρυκόλακας, τοῦ ὁποίου κατὰ τόπους ὑπάρχουν διάφοροι διαλεκτικοὶ τύποι, ὡς βρουκόλακας, βουρκόλακας κ.τ.λ. ἔπειτα τὸ ὄνομα βουρδόλακας καὶ βουβούλακας, βαρβάλακας κ.τ.λ. καὶ τέλος τὸ ὄνομα καταχανᾶς ἐν Κρήτη καὶ ἀλλαχοῦ Ἡ συνήθως μορφὴ ὑπὸ τὴν ὁποίαν φαντάζεται αὐτοὺς ὁ λαὸς. εἶναι αὐτὴ ἡ τοῦ νεκροῦ, ἐπὶ τὸ φοβερώτερον διαπλασσασθεῖσα. Ὁ βρικόλακας εἶναι μαῦρος, ἄγριος μὲ νύχια μιὰ πιθαμὴ καὶ βαμμένα στὸ αἷμα, τὰ μαλλιὰ μακρὰ καὶ τὰ γένεια ἄγρια. Ἓν δὲ τῶν κυριωτέρων αὐτοῦ χαρακτηριστικῶν εἶναι τὸ φοῦσκωμα τῆς κοιλίας. Ὅθεν ἐνιαχοῦ πιστεύεται ὅτι ἐμφανίζονται ὡς ἀσκοὶ πλή

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΠΟΥ ΕΣΒΥΣΕ...

Τοῦ Συνεργάτου μας κ. ΤΑΚΗ ΒΕΛΛΙΑ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ἠλίας Βενέζης: Διάβασα μὲ προσοχὴ τὸ διήγημα, πού εἴχατε τήν καλωσύνη νὰ μοῦ στείλετε. Τό βαθὺ αἴσθημα, ποὺ διαπερνᾶ τὶς σελίδες του μαρτυρεῖ ὅλην τὴν ἀγωνία τῶν χωριῶν μας ποὺ ξεκληριζονται μέ τὴν μετανάστευση. Ἔχει πολύ ἀνθρωπισμὸ τὸ διήγημά σας.

Περιοδικόν Ἀριστοτέλης: Μέ πολλὴ χαρὰ καὶ συγκίνη ση πήραμε τὸ διήγημὰ σας. Στόν ἀπέραντο συναισθηματισμὸ του ἐκφράζεται ὁλόκληρος ὁ πόνος τῆς Λυτικῆς Μακε δονίας. Πρέπει ὁ συγγραφεὺς του νὰ ἔχει ἕναν πλούσιο συ ναισθηματικὸ κόσμο καί πολὺ ἀνθρωπιά. Θὰ χαροῦμε ἄν συνεχίσουμε τὴν συνεργασία μας,

Τό παρὸν διήγημα ἀφορᾶ τὸν ξεκληρισμόν τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας καί ἀνήκει εἰς τὴν ἀνέκδοτον συλλογὴν Διηγη μάτων.

—=5=—

Τά βραδυνά ὅλοι ἦταν μα ζεμένοι στὸ προσκυνητήριο κι' ἡ γειτονιὰ βούΐζε ἀπό τὰ χω ρατὰ καὶ τες κουβέντες πού πιαναν γιὰ τό γυιό.

Μ' ὀφέλεια καὶ καλοκαγα θια διηγοῦντον πράγματα —ὅ πως ἐννοεῖται τὰ ἔγραφε ὁ γυιός— ἄγνωστα γιὰ τή γει τονιὰ καὶ ἄλλοι ἀπὸ συμπό νισ, ἄλλοι ἀπὸ πονήρια καὶ ἰδιοτέλεια, ἴσως καὶ τὸ ὁμα δικό ξενήτεμα νὰ τὲς εἶχε ἐ νώσει, ἄκουγαν δῆθεν ἐνθου σιασμένοι νὰ ξανοίγεται μπροστὰ τους μιὰ χώρα μυ θική ἔτσι ὅπως τήν ἔλεγαν στὰ παραμύθια.

Τά φανάρισ μέ τὲς γκαζόλαμπες φώτιζαν τὸ δρόμο καὶ ἔτσι ἔκαμνον πιὸ εὐχάρι στη τὴ συντροφιὰ τῆς γειτονιᾶς.

Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότη τας ἐξαιρετικὰ γιὰ τὴν ἀρχον τιά τους εἶχε λοβει πρόνοια νὰ φωτίση τή γειτονιὰ γιὰ νὰ τιμήση τὸ γυιὸ τῆς κυρὰ Βάσως. Μικρὸ τὸ χωριὸ καὶ ὅλοι γνώριμοί τους κυκλοφο ροῦσαν ἀπὸ στόμα σὲ στόμα σὰν παράδοση τὰ γνώριμα κατορθώματα τοῦ Κώτσιου ποὺ ὅλοι τώρα τὸν μακαρίζαν καὶ τὸν παινοῦσαν Λέγαν γιὰ τ' ἀσημότερο παιδὶ τοῦ χωριοῦ πού κανένας δὲν τοῦ εἶχε δώσει ἀξία καὶ σημασία τὸ περιφρονημένο καὶ ταπει νωμενο ποῦχε γιένι πολὺ πλούσιο καὶ σπουδαῖο.

Τὲς Κυριακὲς οἱ δύο ἀδε λφάδες πού τὲς εἶχαν παρά παρει τὰ χρόνια τώρα φάντα ζαν καὶ παράστεκαν σὰν πρα γματικὲς ἀρχόντισες μὲ τὰ καινούργια τους βελουδένια φορέματα μὲ τὶς πολλὲς δί πλες.

Ὅλες οἱ νιὲς κι αὐτὲς ἀκό μη οἱ ξιπασμένες καὶ περήφα νες μέ σεβασμὸ συνόδευαν τὲς δύο γυναῖκες ἐνῶ οἱ μα νάδες των τὲς καλημέριζαν μ' εὐχαρίστηση καὶ πάντα ρωτοῦσαν ἀπὸ ὑπολογισμὸ κσινούργια γιὰ τὸ γυιὸ τους

Στήν ἐκκλησία οἱ ἅγιοι Ἐ πίτροποι τές φύλσγαν τὸ κ λύτερο στασιδὶ ὕστεροα ἀπό τὸ χρυσὸ σταυρὸ ποῦχε κά μει δῶρο σ' αὐτή Βο ΐξε μά λιστα ὅλο τὸ χωριὸ ὅταν ὁ Παππᾶς παίνεσε ἀπὸ τόν ἄμ βωνα τὸ γυιός τους γιὰ τὲς μεγάλες δωρεὲς ποῦχε κάμει στὸ χωριό.

Οἱ φτωχοὶ τὲς μακαρίζανε, οἱ πλούσιοι τὲς ζήλεβαν, οἱ εὐεργετηθέντες ηὔχονταν ὁ γεία οἱ μητέρες τῶν κορι τσιῶν ἐπεδίωκαν καὶ ηὔχοντο νὰ σεγγενεὐουν καὶ τελος οἱ νέοι νὰ ἔχουν τὴν τύχη τοῦ υἱοῦ των

Σ' ὅλα ὅμως τὰ γράμματα ποὺ πέρναν πουθενὰ ὁ γυιός δὲν ἔγραφε γιὰ ἐρχομὸ καὶ αὐτὸ τὲς γέμιζε μέ μιὰ πί κρα—πίκρα ἀτέλειωτη ἔτσι πού νὰ κυριαρχήση σ' ὅλη τή σκέψη των. Ὅλη αὐτὴ ἡ πρὸ σθεση χαρὰ σιγά—σιγὰ πού εἶχε δημιουργηθῆ ἀπὸ τὴν ἀ προσδοκη η χαρὰ ποὺ εἶχε δημιουργηθῆ ἀπὸ τή μερική ἐκπλήρωση τῶν ὀνείρων ἄρχισε νὰ πέφη σὰν τὸ βαρόμε τρο ποὺ τὸ πιέζουν οἱ καιρι κὲς συνθῆκες. Οἱ πρῶτοι ἐν θουσιασμοὶ ἄρχισαν νὰ σβό νουν καὶ σ' ἡν καρδιὰ τους ἄρχισε νὰ φωλιάζη πάλιν ἡ ἀπογοήτευση καὶ ἡ ἀμφιβολία πού δὲν ἄργησε νὰ γίνη ἐφιά λτης καὶ τύρανος στὴ ζωὴ τους.

Πέρασαν χειμῶνες, καλοκαί ρια, μά τοῦτος ὁ χειμῶνας ἦ ταν ἀτέλειωτος ἦταν τὸ προ μήνυμα μιᾶς πρόσκαιρης χα ράς ποὺ βρίσκονταν στὴ δυ σή της. Τοῦτος ὁ χειμῶνας πούστεκε ἀπειλητικός καὶ πα γωμένος στὴν πόρτα τους τὲς ἔκαμε νὰ νοιώσουν τὸν τρόμο ποὺ φέρνει ἡ μονοξιὰ στὴ ζωὴ ποὺ τούς παράστεκε τὼ ρα γυμνὴ καὶ ἄχαρη ἕτοιμη νὰ τοὺς ἐγκαταλείψη Ἐν τω θαν πώς ἀπότομα εἰ αν γε ράσει καὶ εἶχαν ἐξοφληνει ἀ πὸ τὴ ζωὴ τους ποὺ καταλό βαιναν πὼς τούς ἔφευγε μὲ γρηγοράδα.

Στὰ γράμματα πούστελναν στὸ γυιὸ ἔγραφαν—ξανάγρα φαν ἱκέτευαν ἐκλιπαροῦσαν τὸν ἐρχομὸ του

Ἀπαντοῦσε ὁ γυιός ἀπὸ κεῖ πὼς τὴν ἄνοιξη ποὺ μᾶς ἔρχεται θὰ βρισκόταν κοντὰ των καὶ θὰ τελειώναν μιὰ για πάντα τὰ βάσανα τῆς προσμο νῆς καὶ τῆς ἀτέλειωτης αὐτῆς ἀγωνίας καὶ γιὰ νὰ μετριόση τὴν ἀγωνία καὶ τὴν ἐπιθυμία τῆς γρήγορης προσμονῆς πολ λαπλασιοζε τὰ ἐμβάσματα καὶ τὰ γράμματα...

Πέρασαν ἡμέρες μῆνες καὶ γράμμα τοῦ γυιοῦ δὲν ἤ θε ὅταν μιὰ μέρα ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος οἱ ἐπίτροποι καὶ ὁ παππᾶς τοῦ χωριοῦ ἀ νηγγειλαν μὲ τρόπο τὸ θλιβε ρὸ ἄγγελμα.

Ὁ γυιός ὁ κανακάρης τους, ἀναπαυόταν σὲ κάποιο νεκρο ταφεῖο τοῦ Μπροόκλιν ἐδῶ καὶ λίγου μῆνες.

Τό χτύπημα ἦταν ἀνεπάντε χο καὶ βαρύ. Ὁ θάνατος ἔ κλεισε γιὰ πάντα μιὰ πονεμέ νη ζωὴ. Ἡ μοίρα ἔγραφε ἡ συνάντησις του νὰ γίνη σὲ κά ποιο ἄλλο κόσμο.

Ἕνα σπίτι διατηρεῖ ἀκόμα καὶ σήμερα τὴ πρώτη του με γαλοπρέπεια ἄλλο μέν ἀκα τοίκητο ἔρημο βουβό.

Τό ὅραμα εἶχε σβύσει γιὰ πάντα τῶν δύο δυστυχισμέ νων γυναικῶν.

—=ΤΕΛΟΣ=—

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Η ΔΟΥΝΤΟΓΙΑΤΡΕΣΑ

Ὑπὸ Τάκη Σαμαρᾶ Συνεργάτου Ξ.Ι.Ρ.

Ἦταν νεοφερμένοι στὸ χω ριὸ ἡ κυρὰ Καλυψὼ μὲ τὴν κόρη της τὴν Ἔφη. Θὰ περνοῦσαν τὸ καλοκαῖρι ἐκεῖ καὶ θὰ πουλοῦσαν λίγα χω ράφια ποὺ ὑπῆρχαν ἀπομει νάρια τῆς μεγάλης περιου σίας ποὺ εἶχε ὁ παππούς τῆς κυρᾶς Καλυψὼς πρὶν ἀκόμη φύγη ἀπὸ το χωριὸ καὶ ἐγκα τασταθῆ στὴν Πολιτεία. Ἦ ταν σχεδὸν ἄγνωστοι στοὺς χωριανούς.

Οἱ γειτόνισσες κουτσομπό λεψαν κι' ὅλας τὸν ἐρχομὸ τους. Μαρὴ Μαρίγια ἀμ' ποι ὲς εἶνι αὐτὲς μαρὴ;

Μὰνα κι κόρ, Ἀλὲξου. Τὶς εἶδις. Τὶ φκιαρὶδ' κὶ κακὸ, πανταλώνια, κὶ κάθι μέρα κινούρια φιγούρο.

Εἶνι καλούτσ' κ' ἡ θυγατὲρα, τν' εἶδις οὐμουρφιὰ. Νὰ τ' βάλου πεντὲξ' μὲρες νὰ σκαλίσ τοὺ φασσὺλ' στοὺ λόγγου, σιακὰτ' θὰ δγῆς ποὺ θὰ πὰη κ' ἡ οὐμουρφιὰ, κ' ἡ ..

Ἡ Ἔφη κάθε ἀπόγευμα ἔπαιρνε ἕνα περιοδικὸ στὸ χὲρι καί ἔβγαινε μιὰ βόλτα πρὸς τὸ δρόμο τῆς Παναγιᾶς. Κάτω ἀπ' τὶς χοντρὲς βελανιδιὲς. Δὲν εἶχε γνωριστεῖ μὲ καμμιὰ κοπέλλα τοῦ χωριοῦ. Ἦταν περήφανη σὰν ἄτι. Μιὰ χοντρὴ σγουρόξανθη πλεξούδα σφιχτὰ δεμένη στὴ κορφὴ της κι' ἕνα πρόσωπο βελούδι καστανό.

Δροσιὰ κατέβιαζε τ' ἀπόβραδο ἡ καστανόφυτη πλα γιά. Ἡ Ἔφη μὲ γυρισμένες τὶς πλάτες στὸ δρόμο ἔβλεπε τὸ βαθύσκιοτο τοπίο, τὶς λια νόφυτες καστανιὲς σὰν ἀκρο βολισμένοι στρατιῶτες οἱ κο ρμοὶ τους, κατάφορτες ἀπὸ ἀνθὸ ποὺ ἔμοιαζε μὲ χιλιὰ δες κρεμασμένους μεταξοσκώ ληκες.

Ὁ ἥλιος ἔγερνε, ἀπόμακρα ἀκούγονταν ἕνα τραγούδ τοπικὸ ποὺ ὅλο καὶ πλησίαζε. Τὴν συνεπῆρε ἡ φωνὴ τοῦ τραγουδιστῆ. Ἐκεῖνος πέρα σε κάτω ἀπὸ τὸ δρόμο καβάλλα σ' ἕνα γκρὶζο ἄλλογο . καὶ χάθηκε στὴ στροφή. Τῆς ἐρχόταν ἡ ἐπιθυμία νὰ γονα τίση στὸ χῶμα νὰ προσευχη θῆ. Ζοῦσε τόσο κοντὰ στὸ Θεὸ... Ἀνέπνευσε βαθειά. Γύρισε καὶ εἶδε μιὰ φορὰ ἀκόμα τοὺς κορμοὺς ἀκροβολισμένους τοῦ νηόφωτου κα στανεῶνα. κατέβηκε στὸ δρόμο. Γύρισε κ' εἶδε πάλι τὸ τοπεῖο. Αἰσθάνθηκε εὐλάβεια, ὀπισθοχωροῦσε κι' ἔννοιωθε βαθὺ σεβασμὸ γιὰ τὸν χῶρο ἐκεῖνο ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ θαρρεῖς ἄγγιξε μὲ τὰ χέρια της τὸ Θεὸ. Ἔφερε τὸ χέρι της στὴν καρδιὰ. Ἡ Ἔφη ἀγαποῦσε τὸν πλάστη. Ζοῦσε στιγμὲς ἑνὸς πρωτόγνωρου αἰ σθήματος. Ἔφτασε στὸ σπίτι χαρούμενη, λίγο παράξενο γιὰ τὸν μελαγχολικὸ χαρακτῆ ρα της. Μαμὰ! Νὰ μὴ πουλήσουμε τὰ χτήματὰ μας. Νὰ φυτέψουμε καστανιὲς. Κείνη τὴ στιγμὴ ἀκούστηκε ἡ καμπάνα τοῦ ἑσπερινοῦ. Ἡ Ἔφη ἔκανε τὸ σταυρὸ της.

Ἡ κυρὰ Καλυψὼ ἄνοιξε τὰ μάτια της κι' ὕστερα ἔφερε τὸ χέρι της στὸ στόμα. Δὲν εἶπε τίποτε. Ἕνα ἔλυφρὸ χαμόγελο ἱκανοποιήσεως.

«Δυὸ ἦρθαν γιὰ τὰ χωράφια μας; Ὁ ἕνας κι' ὅλας πλούσιος χτημστίας. Τὸν εἶπα νὰ ξαναπεράση ὅταν θὰ εἶσαι καὶ σύ».

Σὲ λίγο χτύπησε ἡ πόρτα. Ἡ Ἔφη ἔτρεξε.

Στὴν πόρτα περίμενε ἕνας μελαχροινὸς ἄντρας 27 χρο νῶν. Χαιρέτισε μὲ πολὺ εὐγὲ νεια ποὺ ἔδειχνε ἄνθρωπο γραμματιζούμενο, μὲ καλοὺς τρόπους. Ἦταν ἀγροτικὰ ντυ μένος ἕνα πουκάμισο μὲ ἔξω τσέπες. Τὰ μαλλιὰ του γυάλι ζαν στὸ φῶς τοῦ ἠλεκτρικοῦ ποὺ μόλις εἶχε ἀνάψει στὸ δρόμο. Περάστε μέσα κύριε, εἶπε ἡ Ἔφη.

Ἡ κυρὰ Καλυψὼ ἐμφανί στηκε κι' αὐτή. Ἐλάτε μέσα. Τώρα ποὺ εἶναι καὶ ἡ κόρη μου ἐδῶ θὰ μπορέσουμε νὰ μιλήσουμε γιὰ τὴν τιμὴ τῶν χωραφιῶν, κάθισαν.

Ξέρετε κύριε εἶπε ἡ Ἔφη, δὲν θὰ πουλούσαμε τὰ χωρὰ φια μας αὐτὰ, ἀλλ'... πρόκει ται τὸν Σεπτέμβριο νὰ πάρω τὸ πτυχίο μου»

«Ὀδοντογιατρὸς» συμπλή ρωσε ἡ κυρὰ Καλυψώ Καὶ ἕνα Ἰατρεῖο στοιχίζει γιὰ νὰ γίνη σήμερα. «ὁ νέος ἀναστὲ ναξε»

«Σεῖς εἶστε ἀγρότες; Ναὶ ἔχω καλὴ περιουσία. Ἐγκα τέλειψα τὶς σπουδὲς μου. Ἠ θελα ἕνα χρόνο ἀκόμα γιὰ τὸ πτυχίο τῆς Γεωπονίας. «Κρί μα γιατὶ» δὲν εἶναι ἀργὰ Ναὶ πρέπει...

Ἐμεῖς κύριε... Ἀλὲκο μὲ λένε.

Κύριε Ἀλέκο ζητοῦμε 30 χιλιάδες γιὰ τὰ δυὸ τὰ χωρά φια.

Ἔδωσε τέτοιο τόνο στὴ φωνὴ της ἡ κυρὰ Καλυψὼ ποὺ δὲν χωροῦσε παζάρι. «Εἶμαι σύμφωνος. Μπορῶ μάλιστα ἄν θέλετε νὰ σᾶς τὰ μετρήσω αὐτὴ τὴ στιγμὴ» καὶ ἔπειρε ἀπὸ τὴν τσέπη τοῦ παντελονιοῦ του ἕνα μάτσο «εἶναι τριάντα».

(ἔφη) Ἔχω γοητευθῆ σᾶς ὁρκίζομαι σήμερα ἀπὸ τὸ τοπίο στὸν καστανεῶνα, αἰσθά νομαι μιὰ θλίψη γιὰ τὰ χω ράφια μας,. Ἀγαπῶ τὴ γῆ. Δὲν ξέρετε πόσο λυποῦμαι...

Τὸν εἶδε δειλὰ στὰ μάτια. Δὲν χρειάζονται χαρτιὰ γιὰ τὰ χρήματα ποὺ σᾶ ἔδωσα. Θὰ μείνετε καιρὸ ἐδῶ στὸν τόπο μας; Μὰ ὅλο τὸ καλο καίρι. Τότε θὰ σᾶς δοῦμε καὶ πάλι. Τὴν εἶδε βαθειὰ μέσο στὰ μάτια. Τῆς εἶπε πολ λὰ. Καληνύχτησε καὶ βγῆκε. Πέρασαν λίγες μέρες... Μαρὴ Μαρίγια... Δὲν τ' ἄμαθις μα ρὴ τὰ νέα;

Δὲν ξέρου τίποτις Ἀλέ ξου: Τὶ μαρὴ ποὺ ζᾶς μαθὲ; Δὲν ἔμαθις μαρὴ ὅτι ἡ Ἀλὲ κους θὰ παρ' αὐτὴν τς' Σα λουνκιά; Ἄμ καλὸ κουρὶτσ φαίνητι Ἀλὲξου. Γιατὶ νὰ μὴ τοῦ παρ;

Ἔ καλὸ κὶ τὸσα κουρίτσια ἔχουμι στοὺ χυυριὸ μας αὐ τὴν μπόρισι κὶ τοὺν τύλξι; Τὲλους πάντουν μωὲ Ἀλέ ξου, εἶσι ἡ θημηρίδα τ' χουρ γιοῦ μας.

τ' χουργιοῦ. Θυμηρίδα κι... Τὶ τὰ μάτιαμ ἀφοῦ τσ' εἶδα κιαπὲρα τς καστανιὲς. Ποῦ ζᾶς μαρὴ ἰσὺ ὅλους ἡ κό σμος ντούπανον. Πέρασε κεῖνο τὸ καλοκαίρι. Ὁ χει μῶνας ποὺ νεκρώνει τὴ φύ ση ζωντανεύει τὸ χωριὸ μὲ τὶς καλὲς του συνήθειες, σὰν εὐημερεῖ ὁ τόπος. Ὕστερα ἀ πὸ τὰ χιόνια καὶ τοὺς πά γους, ἕνα στερνὸ καί γρήγο ρο νεροπόντι, τοῦ Μάρτη, οἱ φουσκουδενδριὲς, ἀστραπο βρόντια κι ἡ μυρουδιὰ τῆς ἄνηξις. Κιαλωσωρίσματα τ' Ἀπρίλη μὲ τή βιασύνη τῆς ἀ μυγδαλιᾶς. Τὸ χωριὸ ξανα γυρίζει στὴ δουλειά. Οἱ κα στανιὲς ξανανθίζουν. Ὁ κα θὲνας στὸν πάγκο του κὶ θειὰ Ἀλέξου στὸ πόστο τῆς θημιρίδας..,

Μαρὴ Μαρίγια: Τ' ἄμαθις τ' ἄμαθις.

Ἤρτι δουντουγιατρέσσα στοὺ χουριὸ μας Ἰκείν' μα ρή, στοὺς καστανώνα κι' ἀπὲ ρα, μὶ τοὺν Ἀλέξου ντὲ...

Κι' Ἀλέκους τς' καστανιὲς κιαπὲρα χτὶζ σπίτ' βίλλα...

Ἄντι Ἀλὲξου τέτοια νὰ γέντι, ἡ ὥρα ἡ καλὴ... Ἡ ὥ ρα ἡ καλὴ κι.

Πάει μυθσμένους ἡ Πρό δρομους στοὺ σπίτ, κὶ πνοῦ σι ὕστιρα ἀπ' τοὺ ρακὶ ποὺ ἤπιι ὁὺλ τν' νύχτα.

Ἡ Μαρὶγια κάθι βρὰδ ἄ φνι τοὺ φαΐ στ' γουνιά. Κεὶ νου τοὺ βρὰ ἀστόησε ἡ δό λια, γιατὶ ἀνέπιασε προυζὺμ γιὰ νὰ ζμώσ' τοὺ προυΐ.

Κι' ἀντὶ γιὰ τοὺ πιᾶτο μὲ τὸ φαΐ, ἡ Πρόδρομους βρῆκι τό προυζύμ, κι' ἀρχίνσι ἀποὺ λέτι νὰ τρώη Τ' ὄφαγε οὔ λου. Μπράβου γυνίκα ξνὸ— ξνὸ ἦταν μιὰ χαρά.

Δυὸ τσουμπάνδις κάθονταν κατ' ἀπ' τοὺν ἴσκιου. Πέρα σαν δυὸ δημοσιογράφοι ποὺ ἔχασαν τοὺ δρόμου. Ρώτη σαν τοὺς τσοπαναρὲους. ἀπὸ πού θὰ πᾶν γιὰ τὸ χωριό.

Δὲ μὴ λέτι, ἰσεῖς τὶ δλειὰ κὴνητι;

Εἴμαστε δημοσιογράφοι.

Τὶ θὰ πὴ αὐτὸ ρὲ παιδί;

Νὰ αὐτοὶ ποὺ γράφουν στὶς ἐφημερίδες.

Ὁ ἕνας τσοπάνος ὁ Μή τσος γέλασε καὶ ὁ ἄλλος ὁ Γιάννος τὸν εἶπε.

Γιατὶ γελᾶς ρὲ Μήτσιου, ὅτ νὰ θὲλς νὰ τλὶξ μὶ θυμε ρὶδα δὲ τὸ τλίγς;

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ

Σιωπηλὴ γαληνεμένη
φεγγαροβραδιὰ,
Πέρα ἡ θάλασσ' ἀπλωμένη
κ' ἥσυχη ἡ καρδιά.

Κάποιο μυστικὸ πλανιέται
πάνω στὸ νερό
νὰ τό μαθει τυραννιέται
τὸ φεγγάρι ὠχρό.

Ξεκουσμένη ξεμυαλίστρα,
θάλασσα κυρὰ
τῆς ψυχῆς μου νανουρίστρα
καὶ κρυφὴ χαρά.

μέσα μου ὅπως στὰ νερά σου,
στάλαξε τὸ φῶς,
κι ὁ καημὸς στὴν ἀμμουδιὰ σου
σιγοσβήνει ἀφρό! .

Γ. Κουγιούλη

ΜΑΘΕΤΕ ΟΤΙ

Νέαν διείσδυσιν εἰς τὴν στοιχειοθεσίαν καὶ τὴν τυ πογραφίαν ἐπέτυχεν συνδια σμὸς ἠλεκτρονικῆς καὶ τηλε τυπικῆς, διὰ συστήματος τὸ ὁποῖον ἐφεύρεν ἡ ἑταιρεία R.G.A. Βάσει αὐτοῦ συσκευὴ ἀποστέλει μέσω ἀσυρμάτου πο μποῦ σῆμα, ἀφοῦ «διαβάσει» τὸ κείμενον τῆς ἐφημερίδος ἢ βιβλίου. Ἠλεκτρονικὸς πιε στὴς, προσηρμοσμένος εἰς τη λεοπτικὸν δέκτην. «μεταφρά ζει» τὸ σῆμα τοῦτο καὶ τὸ ἐκτυπώνει ἐπὶ λωρίδος χάρ του.

***

Καινούργια νίκη τῆς μεθό δο τῆς καταψύξεως στὴ χειρουργική: ὁ Γάλλος νευρολό γος Μαζὰρ χρησιμοποιεῖ τὴν κατάψυξη τοῦ ἐγκεφαλικοῦ φλοιοῦ γιὰ νὰ σταματήσει τὶς κρίσεις ἐπιληψίας. Ἡ μὲ θοδος ἐφαρμόζεται στὶς περι πτώσεις ὅπου κάθε ἄλλη θεραπεία δὲν εἶναι ἀποτελε σματική.

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ
ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑΣ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
1) Οἰκοδομικαὶ Ἄδει αι.
2) Ἐργοληψίαι οἰκο δομικῶν κατασκευῶν.
3) Ἄδεισι, Ἀντλιῶν Πετρελαιοβενζίνης, Ἀρ τοποιείων, Κινημστογρά φων, Ξενοδοχείων, Ἐρ γοστασίων κ.λ.π.
4) Συντάξεις πάσης φύσεως μελετῶν.
5) Ἐπιμετρήσεις πά σης φύσεως Ἐργασιῶν.
Τεχνικαὶ πληροφορίαι δωρεάν.
Τηλεφωνεῖστε στὸ 3 49

ΔΡ ΚΩΝΣΤΙΝΟΣ Χ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
Ἐπιμελητὴς Δημοτικοῦ Νοσοκομείου
πλατεῖα Ἀριστοτέλους 7
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΟΙΚΟΠΕΔΑ
ΠΑΝΑΓ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ
Βενιζέλου 32 1ος ὄροφος Τηλ. 31—610
Στὶς καλύτερες περιοχές τῆς Θεσσαλονίκης Πολύ χνη— Ν Μαγνησία—Διαβατᾶ—ΤΙΤΑΝ—Γεωργικὴ Σχολὴ κ.λ.π.
Δρόμοι πλατεῖς σκυροστρωμένοι 6—10 μ. Φῶς —Νερὸ—συγκοινωνία ἀστική.
Μεγάλες Εὐκολίες Πληρωμῆς Συμβόλαια Ὁριστικὰ
ΧΑΛΚΙΔΙΚΕΙΣ διπλασιάζεται τὰ χρήματὰ σας ἀγοράζοντες ἕνα οἰκόπεδο.
Πληροφορίαι
ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΓΚΛΑΒΑΝ
Παντοπώλην ΠΟΛΥΓΥΡΟΝ Τηλ 4-08

ΙΩΑΚΕΙΜ Π. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΕΝΔΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ
ΜΕΤΕΚΠΕΔΕΥΘΕΙΣ ΕΙΣ Η. Π. ΑΜΕΡΙΚΗΣ
Δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ ἰατρεῖον του ὁδὸς Βασιλίσσης Ὄλγας 142 1ος ὄροφος (Στάσις Ἀ ναλήψεως).
ἀριθμ. τηλεφώνου 88 360
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΟΝ "Η ΜΗΤΕΡΑ,,
Μαιευτῆρες—Χειρουργοὶ—Γυναικολόγοι
ΔΡ ΑΝ. Κ. ΠΑΡΙΣΗΣ ΔΡ ΝΙΚ. ΣΟΥΡΜΕΛΙΗΣ
ΔΡ ΚΩΣ. Σ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
τ. Ἐπιμεληταὶ Δημοσίου Μαιευτηρίου
Μητροπόλεως 48 Τηλ. κέντρον πληροφορίαι 38 521
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΦΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Ε.Τ.Β.Ε

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	δρχ. 60
Δήμων καὶ Κοινοτ.	» 150
Νομικῶν προσώπων	» 150
Τραπεζῶν Ἑταιριῶν	» 500
Ἐξωτερικοῦ (ἀεροπορικῶς)	δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Διακηρύξεις πλειστηριασμοί τὸ χιλιοστόμετρον δρχ. 2.50. Διαφημίσεις 6.8 συμφώνως τῇ ὑπ' ἀρ. Γ. Λ Κ. 3 8198|23 12 63 ἀπ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται

Ὑπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

Προϊστάμ. Τυπογραφείου ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΚΟΥΔΗΣ

ΕΝΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΟ ΡΟΛΟΪ

Συνέχεια χτυπάει. Ρυθμικά. Μονότονα. Ἀδιαφορεῖ γιὰ τὰ γύρω. Περιφρονεῖ τὰ πάντα. Ἕνας ἀδιάκοπος χτύπος σὲ ἴσα χρονικὰ διαστήματα ἀκούγεται μερόνυχτα. Λεπτά, ὧρες, μέρες, μῆνες χρόνια μετράει συνέχεια. Πολλοὶ ἔφυγαν, ἄλλοι ἦρθαν καὶ τὸ ρολόϊ δὲν ἄλλαξε ρυθμό. Μερικὰ σοῦ θυμίζουν μὲ ξεχωριστὸ τόνο τίς μισὲς καὶ τὶς ὁλόκληρες ὧρες. Ὅλα ὅμως σοῦ φέρνουν στὸ νοῦ τὸ τώρα, τούτη τὴ στιγμή.

Τὸ χθὲς ἀνήκει στὸ παρελθόν. Κι' ἑπομένως δὲν πρόκειται νὰ ξαναγυρίσῃ. Ὅ,τι ἔγινε, ἔγινε. Ὅ,τι γράφτηκε καὶ εἰπώθηκε, δὲν πρόκειται νὰ σβήσουν.

Τὸ αὔριο ἀνήκει στὸ μέλλον. Καὶ γι' αὐτὸ εἶναι ἀβέβαιο. Ἀόρατο. Ἄγνωστο. Μονάχα σχέδια κάνει ὁ ἄνθρωπος γιὰ τὸ αὔριο. Δὲν ξέρει ἂν θὰ πάρουν σάρκα καὶ ὀστά. Μιὰ πεπονόφλουδα καμιὰ φορὰ σοῦ φράζει τὸν δρόμο τῆς ζωῆς. Μάλιστα κάποτε ἑνόσω βρίσκεται στὸ δρόμο τῆς χαρᾶς καὶ τῆς πληρότητας.

Καὶ τὸ μόνο σίγουρο; Τὸ μόνο χειροπιαστό; Τὸ τώρα. Τοῦτη ἡ στιγμὴ τοῦ γραψίματος. Αὐτὸ τὸ παρὼν εἶναι δικό μας. Αὐτὴ ἡ στιγμὴ μᾶς ἀνήκει.

Ἄφησε τὸ χθές. Ξέχασὲ το. Τὸ αὔριο κι' αὐτὸ δὲν σοῦ ἀνήκει. Μὲ τὸ νὰ ἀναβάλῃς ἕνα πρᾶγμα γιὰ τὸ αὔριο, ριψοκινδυνεύεις Τὸ παρὸν εἶναι δικό μας.

Αὐτὰ τὰ λόγια μᾶς βροντοφωνεῖ τὸ ρολόϊ. Ὅπου δήποτε κι' ἄν βρίσκεται. Στὸν τοῖχο, στὸ τραπεζάκι, στὸν καρπὸ τοῦ χεριοῦ μας, στὴν τσέπη μας.

Νὰ ἐκμεταλλευτῆς τὸ «Τώρα». Τὸ ΤΩΡΑ μὲ κεφαλαῖα... Ἔχει σημασία.

Ι. Τ. ΠΟΛΥΓΕΡΙΝΟΣ

ΤΟ ΗΘΙΚΟ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΓΡΙΠΠΗΣ

Τὸ ἠθικὸ παίζει ἀποφασιστικὸ ρόλο στὴν ἀντίσταση τοῦ ὀργανισμοῦ κατὰ τῶν μολύνσεων... Αὐτὸ τὸ συμπέρασμα βγαίνει ἀπὸ μιὰ πρόσφατη στατιστικὴ τοῦ γερμανικοῦ ὑπουργείου Τ.Τ. σχετικὰ μὲ τὴν ὑγεία τῶν 64 000 ὑπαλλήλων του. Πραγματικά, ἐνῶ τὸ ποσοστὸ τῶν ἀσθενῶν στὸ σύνολο τοῦ πληθυσμοῦ αὐξάνεται στσθερὰ ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριο καὶ πέρα, ἰδιαίτερα ἐξ' αἰτίας τῆς γρίπης, οἱ ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι ποτὲ δὲν αἰσθάνονται καλλίτερα στὴν ὑγεία τους ὅσο στὸ τελευταῖο τρίμηνο τοῦ χρόνου. Εἰδικὰ τὸ Δεκέμβριο, ὅταν ἡ γρίππη κάνει θραύση καὶ οἱ ἀπουσίες εἶναι συχνότατες σ' ὅλες τὶς διοικητικὲς ὑπηρεσίες, οἱ Γερμανοὶ ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι πολὺ σπάνια ἀπουσιάζουν ἀπὸ τὴν ἐργασία τους. Καὶ ὅμως οἱ ταχυδρομικοὶ ποὺ ἔρχονται συνεχῶς σ' ἐπαφὴ μὲ τὸ κοινό, εἶναι ἐκτεθειμένοι στὶς μολύνσεις, ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι.

Ἡ μόνη διαφορὰ εἶναι ὅτι σὲ καμμιὰ ἄλλη περίοδο τοῦ χρόνου οἱ ταχυδρομικοὶ δὲν ἔχουν τόση πολλὴ δουλειά. Ἰδιαίτερα στὶς παραμονὲς τῶν ἑορτῶν, μὲ τὸν ὄγκο τῆς ἀλληλογραφίας, ἡ ἀπουσία ἑνὸς ὑπαλλήλου θὰ μποροῦσε νὰ ἐξαρθρώσει τὴν ὑπηρεσία του. Καὶ ἀκριβῶς σ' αὐτὸ τὸ συναίσθημα τῆς εὐθύνης ἀποδίδουν οἱ γιατροὶ τὴν ἐξαιρετικὴ ἀντοχή τους στὶς μολύνσεις: οἱ ταχυδρομικοὶ δὲν ἔχουν καιρὸ νὰ ἀρρωστήσουν. Ἀντίθετα στὸ τέλος Ἰανουαρίου, ὅταν ἡ δουλειὰ μειώνεται, οἱ ταχυδρομικοὶ ἀρχίζουν ν' ἀρρωσταίνουν ἐξ' ἴσου συχνὰ μὲ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους.

Χαλκιδικεῖς:

Διὰ πᾶσαν Κτηματικὴν σας Συναλλαγὴν Ἀποτα θῆτε μὲ ἐμπιστοσύνη εἰς τὸ Γραφεῖον Κτηματικῶν Συναλλαγῶν ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ.

'Αγοραί-Πωλήσεις 'Ακινήτων

Ὁδὸς Βασιλέως Ἡρακλείου ἀρ. 13, 1ος ὄροφος ἀρ. Γραφείου 2·
(= ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ =)
ΤΗΛΕΦ 30—275

ΑΘΑΝΑΣ. Θ. ΠΑΠΑΘΕΟΧΑΡΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Γωνία Βασ. Κωνσταντίνου 1 (Παραλία) — Βενζέλου 2
1ος Ὄροφος ἀριθ. γραφ. 4
Τηλ. 73 242
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΣΙΔΗΡΙΚΑ ΤΖΑΜΙΑ
ΔΗΜ. Χ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐγνατίας 90—Τηλ. 76-995
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Τελευταίως αἰσθητὴ ἐγένετο ἡ ἀνάγκη μιᾶς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μεταβολῆς καὶ καθεὶς ἀντιλαμβάνεται ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς μιᾶς χαραυγῆς νέου Ἐκκλησιαστικοῦ βίου, ἀξίου τοῦ παρελθόντος. Ἦτο πράγματι τοῦτο ἀπολύτως ἐπιβεβλημένον, καθ' ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ ἡ Θρησκεία εἶναι ἀναποσπάστως ἡνωμένα. Θεοσεβὴς καὶ φιλόθρησκος καὶ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Δωδεκαθέου, ὑπῆρξεν ἀκόμη περισσότερον θεοσεβὴς καὶ φιλόθρησκος ἐν τῇ λατρείᾳ τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης. Καὶ ἐν τῇ πολυθείᾳ ὁ ὅλως ἐθνικὸς βίος διεπνέετο ὑπὸ τῆς Θρησκείας, ἡ δὲ ἀκμὴ ἢ πτῶσις τοῦ ἰδιωτικοῦ ἢ τοῦ δημοσίου βίου ἠκολούθησε πάντοτε τὴν θρησκευτικὴν πίστιν ἢ ἀπιστίαν. Καὶ ἐν τῇ περιόδῳ τῆς λατρείας τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου πίστις ζῶσα καὶ φωτεινὴ ἠκτινοβόλει ἀκμαίαν ἐθνικὴν ζωήν, τἀνάπαλιν δὲ μαρασμὸς τῆς κοινωνίας καὶ ἐξασθένησις τοῦ κράτους ἐσημειοῦτο εὐθὺς ὁσάκις τὴν ἀκτινοβόλον πίστιν διεδέχετο ἡ θρησκευτικὴ ἀδιαφορία ἢ ἡ ὁμιχλώδης θρησκοληψία.

Τὸ παρὰ φιλοσόφου λεχθὲν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ Πολιτεία ἢ Κοινωνία χωρὶς θρησκευτικὴν πίστιν, ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐξελίξεως τῆς ζωῆς τῆς ἀνθρωπότητος οὐδόλως διεψεύσθη, ὀλιγώτερον δὲ παντὸς ἄλλου ἔθνους δὲν δύναται νὰ ζήσῃ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτῆς τῆς Πατρίδος τὴν ἔννοιαν ἀπ' ἀρχῆς ἔχει ἀπαρτισθῆ ἐκ στοιχείων κυρίως θρησκευτικῶν. Τὸ ἐλευθερώνειν «βωμοὺς» θεῶν ἔδη, θήκας τε προγόνων», ἰδοὺ τί σημαίνει, «ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης», εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Μιλτιάδου καὶ τοῦ Θεμιστοκλέους. Τὸ προκινδυνεύειν ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῶν Ναῶν τοῦ Θεοῦ, ἰδοὺ τί σημαίνει, μάχεσθε ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ Ἡρακλείου καὶ τοῦ Παλαιολόγου.

Εἶναι ἀδύνατον διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος νὰ βαδίσῃ τὴν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας χωρὶς τὴν θέρμην καὶ τὴν δρόσον τῆς Θρησκείας. Φιλοπατρία μὴ στηριζομένη ἐπὶ τῆς Θρησκείας καὶ μὴ θερμαινομένη ὑπὸ φλογιζούσης θρησκευτικῆς πίστεως εἶναι αἴσθημα εὐήμερον ἔτοιμον νὰ ἐξατμισθῆ εἰς τὴν πρώτην πνοὴν τοῦ ἀνέμου. Ἐὰν ἀφαιρεθῆ ἀπὸ τὸ Ἔθνος ἡ πρὸς τὸν Θεὸν πίστης δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον ἢ σύνολον ὕλο φρόνων καὶ ὠφελιμιστῶν.

Τὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι ἡ ἐξέγερσις τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ ὀφείλεται κατὰ μέγιστον ποσοστὸν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν κλῆρον; Ἂς φαντασθῶμεν τὴν κατάνυξιν τῶν ἀτυχῶν βαγιάδων, ὅτε ἐσωρεύοντος ἐντὸς τῶν μικρῶν καὶ χαμηλῶν Ναῶν, ὅσους ἀφῆκεν ὁ κατακτητής, ὅτε ἤκουον τὴν δέησιν ὑπὲρ τῶν «Θεοφυλάκτων ἡμῶν Βασιλέων», οἵτινες δὲν ὑπῆρχον πλέον ἐκτὸς μιᾶς σκιᾶς ἄς φαντασθῶμεν ποία ψυχικὴ ἐνίσχυσις ἦτο ἡ φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἐξορκίζουσα αὐτοὺς εἰς ἄμυναν κατὰ παντὸς ἀλλοδόξου καὶ ἀλλοφύλλου, ποῖον ὑψηλὸν παράδειγμα ἦτο ἡ διαγωγὴ τῶν κληρικῶν, ἡ ἀναδεικνύουσα αὐτούς, ὡς ἀνέκραζον οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπίσκοποι τοῦ 1672, «μάρτυρες οὐ καθ' ἡμέραν, ἀλλὰ καθ' ὥραν καὶ στιγμήν».

Ὀρθοδοξία καὶ Ἑλληνισμὸς ἀπὸ μιᾶς καὶ ἡμισείας χιλιετηρίδος εἶχον συνταυτίσει τὴν τύχην των, ἀφοῦ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ὀρθοδοξίας Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ Ε' ὑπῆρξε τὸ πρῶτον θῦμα τῆς Ἑλληνικῆς ἀναγεννήσεως καὶ ὁ ὀρθόδοξος κλῆρος ἐπρωτοστάτησε εἰς τὸν ἀγῶνα.

Καὶ ὑπῆρξαν τινὲς «φτωχαλαζόνες», οἵτινες μὴ ἐννοοῦντες μηδὲ γροῦ ἐκ τῶν θρησκευτικῶν, ἐπιτηδεύονται τὸν ἄθρησκον ἢ περιφρονοῦσι τὴν θρησκείαν ἵνα ἐπιδεικνύωνται ὡς διάνοιαι ἰσχυραὶ καὶ ἄνθρωποι τῆς προόδου, λησμονοῦντες οἱ ἀνόητοι τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν τῆς θρησκείας, ἥτις διαπαιδαγωγῇ τοὺς χαρακτῆρας, διαπλάσῃ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν, διαχύῃ ἀνέσπερον φῶς ἐν τῷ ψυχικῷ συσκοτισμῷ τῆς ἀνθρωπότητος, ἐμπεδώνῃ τὴν πίστιν, ἀναπτερώνῃ τὴν ἐλπίδα καὶ ἐνισχύῃ τὴν ἀγάπην.

Ξεν. Ι. Χατζησιαράντος
Δικηγόρος

ΔΡ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Φ. ΠΑΙΟΝΙΔΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
ΜΕΤΕΚΠΕΔΕΥΘΕΙΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ
Ἰατρεῖον Ἁγίας Σοφίας 22 τηλ. 25 303
Οἰκία Κατακάλου 5 Ἀνάληψις τηλ. 81 938
Δέχεται 12—1 καὶ 5—8
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κασ)δρείας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰμὴ ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου.»

Καυχᾶται ὁ μέγας Παῦλος καὶ μαζὺ του ὅλη ἡ χριστιανικὴ Ὀρθόδοξος παράδοσις ἐν ὀνόματι τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Τοῦ ἱερωτάτου τούτου συμβόλου τὸ ὁποῖον μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐν πολλῇ τιμῇ καὶ εὐλαβείᾳ θὰ ὑψωθῇ ἐν μέσῳ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ὅλως ἰδιαζόντως θὰ προσκυνηθῇ ἀπὸ τοὺς πιστούς. Μὰ ποῦ βασίζεται ἡ ἱερὴ αὐτὴ καύχησις; Δὲν τὸ γνωρίζουν ὅλοι. Δι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ἐξηγήσουμε.

Ἂν τὸν Σταυρὸν τὸ ὄργανον τοῦτο τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως τοῦ Κυρίου τὸ εἶχαν ἀφ' ἑαυτοῦ των ἐκλέξῃ οἱ καταδικάσαντες αὐτόν, τότε ὁ Σταυρὸς θὰ μᾶς ἦταν ἕνα ξύλινο σύμπλεγμα ἀνατριχιαστικὸ καὶ ἀποκρουστικὸ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο μέσον θανατώσεως. Καὶ τοῦτο διότι ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ πειὸ φρικαλέα καὶ ἀλγεινὰ μέσα θανατώσεως. Θὰ μὰς ὑπενθύμιζε συγκλονιστικὲς κραυγές καὶ σπαραξικάρδια βογγητὰ ἀνθρωπίνων πλασμάτων τὰ ὁποῖα ἐπὶ ὧρες ἀτέλειωτες καὶ μερόνυχτα ἀκόμα ἀργοπέθαιναν καρφωμένα ἀλύπητα πάνω σ' αὐτόν. Ὁ πόνος ὁ ἐπίτηδες παρατεινόμενος καὶ ἀφάνταστος εἰς ἄλγος θὰ μετουσίωνε εἰς ἐξόχως ἀξιοσυμπάθεια ὄντα καὶ τοὺς πειὸ στυγεροὺς θανατοποινίτας. Ἂν μᾶς ἐρχότανε στὸ νοῦ ὅτι μὲ τὸν ἀνάγλητο αὐτὸ τρόπο ἐθανατώθη καὶ ὁ Κύριος τό ἁγιώτερο καὶ εὐσπλαγνικώτερο Ὄν, ποὺ πέρασε ποτὲ ἀπό τὴ γῆ μας τότε ἡ φρίκη καὶ ἡ ἐξέγερσίς μας θά ἔφθανε στό κατακόρυφο.

Μὰ ὁ Σταυρός ὡς ὄργανον θανατώσεως τοῦ Χριστοῦ ἐξελέγη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου τοῦ Θεοῦ Πατρός προαιωνίως. Προετυπώθη εἰς τὴν Παλαιὰ Διαθήκη διὰ τοῦ ξύλου ἐπάνω εἰς τό ὁποῖον κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ ὁ Μωϋσῆς ὑψωσε τόν χάλκινον ὄφιν διὰ νὰ τόν ἀτενίζουν ὅσοι δαγκωμένοι ἀπό τά φαρμακερὰ φίδια καὶ νὰ θεραπεύωνται. Τύπος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐπί τοῦ Σταυροῦ ἦταν ὁ χάλκινος ὄφις. Μποροῦσε ἐν τῇ πανσοφία καὶ παντοδυναμία του ὁ Θεός νὰ ἐκλέξῃ ἄλλον τρόπον σωτηρίας μας, τρόπον ἀνώδυνον. Μά δὲν ἤθελε νά μᾶς σώσῃ οὔτε διὰ τῆς πανσοφίας του οὔτε διὰ τῆς παντοδυναμίας του. Ἤθελε νὰ μᾶς σώσῃ διὰ μέσου τῆς ἀγάπης Καὶ ποία ἄλλη ἀπόδειξις ἀγάπης μεγαλύτερη ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἀπό τὴν ἀπόδειξιν ποὺ προσφέρει ἡ θυσία καὶ μάλιστα ἡ θυσία τοῦ μοναδικοῦ Πρίγκηπος τοῦ οὐρανοῦ καὶ υἱοῦ του; Μποροῦσε ἡ θυσία τοῦ Θεανθρώπου υἱοῦ νὰ γίνῃ καί μὲ ἄλλον τρόπον ὀλιγώτερον ὀδυνηρόν. Προτίμησε ὅμως τόν πλέον ὀδυνηρό γιὰ νὰ ὑπογραμμίσῃ τό μέγεθος τῆς ἀγάπης Του γιὰ μᾶς: «Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κόσμον ὥστε τόν υἱόν αὐτοῦ τόν μονογενῆ ἔδωκεν.» «Γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ Σταυροῦ»

Μὰ ὁ Σταυρός δὲν ἀποδεικνύει μόνον τό μέγεθος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ Πατρός ἀλλά καὶ τοῦ Θεοῦ Υἱοῦ. Διότι μὲ τὴν ἰδικήν του πρόθυμον συγκατάθεσιν ἐθυσιάσθη ὄντος καί οὐχὶ βιασθεὶς: «Βάπτισμα ἔχω βαπτισθῆναι καὶ πῶς συνέχομαι ἕως οὗ τελεσθῇ.» Μοῦ μένει νά κάνω ἄλλο ἕνα βάπτισμα. Μὰ βάπτισμα αἵματος. Βάπτισμα ἀφαντάστου ἄλγους. Καὶ πόσο βιάζομαι νὰ ἰδῶ τήν ὥρα του φθασμένη. «Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστε.» Ἐφ' ὅσον θυσιάζω τὴν ζωήν μου γιὰ σᾶς σημαίνει, ὅτι κανεὶς δὲν ἔχει γιὰ σᾶς τόσην ἀγάπην ὅσην ἔχω ἐγώ. Μποροῦσε νὰ ἀντιπαρατάξῃ τίς ἀγγελικὲς δυνάμεις ἐναντίον τῶν ὀρδῶν πού ἐχρησιμοποίησαν οἱ κακοποιοί ἐναντίον του. Ἕνα νεῦμα περίμεναν οἱ ἄγγελοι πού τόν δορυφοροῦσαν εἰς τὴν Γεθσημανὴ καὶ φτερούγιζαν ἀναστατωμένοι γύρω ἀπὸ τὸ Σταυρό Του ἀργότερα. Καὶ ὅλος ὁ κόσμος θὰ γίνονταν σκόνη. Καὶ ὅμως τὸ νεῦμα δὲν ἔγινε. Ἀλλ' ἀφέθηκε νὰ ἀχθῇ ὡς πρόβατον ἐπί σφαγὴν καὶ νὰ βασανισθῇ ὡς ἀμνὸς ἄφωνος. Τί διαλαλεῖ τοῦτο ἀν μὴ τὸ μέγεθος τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ γιά μᾶς; Εἶναι πολὺ φυσικὸ νὰ αἰσθάνεται κανεὶς ὑπερήφανος καὶ νὰ καυχᾶται ἐνδομύχως ὅταν διαπιστώνῃ ὅτι εἶναι ἀντικείμενον ἰσχυρᾶς ἀγάπης καὶ τρυφερότητος. Κατὰ ποίαν λογικὴν λοιπὸν δὲν θὰ πρέπει νὰ καυχώμεθα καὶ οἱ πιστοὶ ἀφοῦ ἀγαπώμεθα καί μάλιστα ἀπὸ αὐτὸν τοῦτον τὸν Θεόν; Κατά ποίαν λογικὴν νὰ μὴ καυχώμεθα καὶ δὴ ἐν ὀνόματι τοῦ Σταυροῦ ἀφοῦ ὁ Σταυρός ἀριβῶς εἶναι τό μεγαλειῶδες τεκμήριο τῆς ἀπεριγράπτου θείας ἀγάπης; Τὸ αἱματωμένο συμβόλαιο ποὺ ἐγγυᾶται ὅτι ἡ προσευχὴ τοῦ πιστοῦ καὶ οἱ στεναγμοὶ τῆς μεταμελείας του ἀνεβαίνουν πρός τοὺς οὐρανοὺς σὰν χρυσοπόρφυρη νεφέλη καὶ γίνονται δεκτά ὡσὰν εὐῶδες θυμίαμα; Ἰδοὺ λοιπὸν διατί ἀντιλαλοῦν οἱ αἰῶνες τὴν Παυλικὴν κραυγὴν «Ἐμοὶ δὲ μή γένοιτο τὸ καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου.» Ἂς εἶναι ὅμως καὶ καύχησις καρποφοροῦσα ἐν ὑπομονῇ ἀρετήν. Τότε ἡ καύχησίς μας θά εἶναι θεοφιλής,

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Β. ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ
Καρδιολόγος
Ὑφηγητὴς Πανεπιστημίου
Δέχεται: Βασιλίσσης Σοφίας 33
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ
ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΟΙΚΙΑ ΓΚΛΑΒΑ

Ἀπὸ τὴν 14ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔτους θὰ λειτουργήσουν τμήματα *Ἀγγλικῆς* ὅλων τῶν τάξεων, ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν καὶ προσωπικὴν διδασκαλίαν τῆς πεπειραμένης καὶ εἰδικευθείσης ἐν Ἀγγλίᾳ ***Κας Χατζηγεωργίου.***

Θὰ διδάξουν διπλωματοῦχοι καθηγηταί. ***Περιωρισμένος*** ἀριθμὸς μαθητῶν κατὰ τμῆμα. ***Τακτικὴ*** ἐνημέρωσις γονέων. ***Νέα*** συστήματα διδασκαλίας.

Χορηγοῦνται Ἀγγλικὰ διπλώματα τῶν Πανεπιστημίων C MBR DGE καὶ R.GENCY.

Ἐγγραφαὶ τὴν 4ην καὶ 5ην Ὀκτωβρίου ὥρα 3—5 μ.μ.

Μὴν ἀμελεῖται νὰ ἐγγραφῆτε.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Δ. ΚΟΥΤΣΙΜΠΕΛΑΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
Δέχεται 12—2 καὶ 5—8 μ.μ.
Παύλου Μελὰ 22 (Στάσις Διαγώνιος)
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Τηλέφωνα Ἰατρείου 25-342
Κλινικῆς 38-730

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΕΡΤΙΛΙΝΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
Δέχεται 12—2 π.μ. καὶ 7—8 μ.μ.
Ἐγνατία 151 Τηλ. 72.393
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ Ν. ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Συνδ. Ἐφ. Ἀξ. Ν. Χαλκιδικῆς ἐδόθη διάλεξις εἰς τὸ Δημοτικὸν Μέγαρον Ν. Μουδανιῶν, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς πολεμικῆς Ἀρετῆς τῶν Ἑλλήνων, μὲ ὁμιλητὴν τὸν ἔφεδρο λοχαγὸ κ. Χρ. Τσάτσαρην συμβολαιογράφον. Τὸν ὁμιλητὴν παρουσίασε ὁ πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου κ. Ἄγγελος Γεωργούδης.

Ἐξ' ἄλλου εἰς τὰ πλαίσια τοῦ ἑορτασμοῦ, ἐπραγματοποιήθη δοξολογία. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ διευθυντὴς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ν Μουδανιῶν κ. Γεράσιμος Ἠλιόπουλος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πρὸς

Τοὺς κ.κ. Δήμαρχον Πολυγύρου καὶ Προϊσταμένους τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἕδρας Νομοῦ

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι τὴν 26ην τρέχοντος μηνὸς ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 6 μ.μ. θὰ δοθῇ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἐνταῦθα Δημοτικοῦ Σχολείου, διάλεξις ὑπὸ τοῦ κ. Χρήστου Ρήγα μὲ τὸ Ἐθνικοκοινωνικὸν θέμα «Ὁ Μέγας Διδάσκαλος τοῦ Γένους Κων)τῖνος Οἰκονόμος ὁ ἐξ Οἰκονόμων»

Παρακαλοῦμεν ὅθεν ὅπως τόσον ὑμεῖς, ὅσον καὶ ἅπαν τὸ ὑφ' ὑμᾶς προσωπικὸν, παρευρεθῆτε εἰς τὴν ὡς ἄνω διάλεξιν

Ὁ Νομάρχης
Στυλ. Δερμιτζάκης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Ραφεῖον Γεωρ. Πρασσᾶ μετεφέρθη εἰς τὸ παλαιὸν δικηγορικὸν γραφεῖον Ἰ. Τσουγιάννη.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

«Περὶ προμηθείας γραφομηχανῆς»

Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Σάρτης Χαλκιδικῆς διακηρύσσει ὅτι τὴν 17ην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1967 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τὰς ὥρας 4—6 μμ. ἐνεργηθήσεται ἐν Σάρτῃ μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν προμήθειαν μιᾶς γραφομηχανῆς πρὸς χρῆσιν τοῦ Γραφείου τῆς Κοινότητος

Ἡ δημοπρασία θὰ ἐνεργηθῇ ἅπαξ καὶ θὰ κατακυρωθῇ ἐπ' ὀνόματι τοῦ τελευταίου μειοδότου. Ἡ γραφομηχανὴ δέον νὰ εἶναι ἡμιφορητὴ μὲ κύλινδρον 33 ἑκατοστῶν καὶ νὰ ἔχει ὅλα τὰ ἐξαρτήματα.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει ἐπὶ τῆς καταλληλοτέρας προσφορᾶς μὴ δεσμευμένη εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῆς παρουσιαζομένης τὴν μικροτέραν τιμὴν τοιαύτης λαμβάνουσα διὰ τὴν κρίσιν της ὑπ' ὄψει τὰ τεχνικὰ δεδόμενα

Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Νομαρχίας

Τὰ ἔξοδα δημοσιεύσεως τῆς διακηρύξεως τελῶν χαρτοσήμου ποσοῦ κρατήσεων βαρύνουν τὸν τελευταῖον μειοδότην

Ἐν Σάρτῃ τῇ 2—9—1957
Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Ν.κ. Μαυράκης

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Εἰς Ν Μουδανιὰ Λαναριστήριον ἔχων μία Λανάρα Εὐρώπης καὶ μία Λαναροφυλιέρα ἠλεκτροκίνητα— εὑρισκόμενα εἰς ἄριστην κατάστασιν λειτουργείας εἰς τιμὴν εὐκαιρείας.

Πληροφορίαι παρὰ τοῦ κ. Εὐαγγέλλου Παπανικολάου Ν. Μουδανιά.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθμ. Ε)181560)19—8—1967 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν «περὶ δημιουργίας θέσεων φορτηγῶν ἐιδικοποιημένων ὀχημάτων Δ.Χ. εἰς Νομοὺς τῆς Χώρας καὶ διαδικασίας χορηγήσεως τῶν ἀδειῶν τούτων, δι' ἧς ἐδημιουργήθησαν αἱ κάτωθι θέσεις εἰδικοποιημένων φορτηγῶν αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς, ἤτοι 1) ἑνὸς (1) βυτιοφόρου ἐκκενώσεως βόθρων μὲ ἕδραν τὸν Πολύγυρον, 2) ἑνὸς (1) γερανοφόρου (ἄνευ πλάτ—φόρμ) μὲ ἕδραν τὸν Πολύγυρον καὶ 3) τριῶν (3) μεταφορᾶς σφαγίων μὲ ἕδραν ἕκαστον τούτων τὸν Πολύγυρον, Ἀρναίαν καὶ Ν. Μουδανιὰ (καὶ περιοχὴν κυκλοφορίας τὸν Νομὸν Χαλκιδικῆς)

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι πρὸς πλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω θέσεων. Καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς 7—9—1967, ἤτοι μέχρι καὶ τῆς 7—10—1967, ὑποβάλωσιν ὑμῖν σχετικὴν αἴτησιν, διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἀδείας κυκλοφορίας εἰδικοποιημένου φορτηγοῦ αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, ὡς ἀνωτέρω, μετὰ τῶν κεκανονισμένων δικαιολογητικῶν, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ὑπ' ἀριθμ. Ε)181560)σ9—8—1967 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας ἐτοιχοκολλήθη εἰς τὸ Νομαρχιακὸν Κατάστημα.

Ἡ ἀνωτέρω μηνιαία προθεσμία εἶναι ἀνατρεπτική, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου.

Ἕκαστος ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἄδειαν δι' αὐτοκίνητον μιᾶς μόνον ἐκ τῶν ἄνω κατηγοριῶν, ἤτοι ἐκκενώσεως βόθρων ἢ γερανοφόρου ἢ μεταφορᾶς σφαγίων, δέον δὲ εἰς τὴν αἴτησιν νὰ καθορίζωνται διὰ ποῖον αὐτοκίνητον τῶν ἄνω κατηγοριῶν ζητεῖται ἡ ἄδεια.

Ὁ Νομάρχης
Στυλ. Δερμιτζάκης

ΑΛΛΑΓΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

Ὁ ἰατρὸς κ. Ἠλίας Χαλκιᾶς Παθολόγος, ἤλλαξε κατοικίαν καὶ διαμένει εἰς τὴν ἄνω Πολυκατοικίαν, ὁδὸς Ἁγίας Κορφυνῆς.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Φούρκας τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι τὴν 20ην τοῦ μηνὸς Σ)βρίου τοῦ ἔτους 1967 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12 π.μ. ἐκτίθεται εἰς φανεράν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἀνέδειξις ἐργολάβου ἀνακατασκευῆς τῆς στέγης τῆς ἐκκλησίας τοῦ Νεκροταφείου Πο)ρμοῦ δαπάνης δοχ. 30000 συμφώνως πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς ΤΥΔΚ συνταχθεῖσαν μελέτην ἐγκριθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 28)67 ἀποφάσεως τοῦ Κοιν. Συμβουλίου ἐφ' ἧς ἡ ὑπ' ἀριθ. 18397)23 8—67 ἐγκριτικὴ τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς

Δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν γίνονται ἐργολάβοι δημοσίων ἔργων πάσης τάξεως, ἐγγύησις δὲ συμμετοχῆς ἴση πρὸς 5)ο ἐπὶ τοῦ πρ)σμοῦ τοῦ ἔργου διὰ γραμματίου τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως ἔνθα εἰσὶ κατατεθημένοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κοινότητος καὶ τῆς ΤΥΔΚ Νομοῦ Χαλκιδικῆς

Ἐν Φούρκα τῇ 29—8—1957
Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Θεμελῆς Θεμελῆς

ΑΦΙΞΙΣ ΚΛΙΜΑΚΙΟΥ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν καὶ κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας κλιμάκιον ὑπουργῶν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἀνδριτσοπούλου, Γεωργίας κ. Ματθαίου καὶ τοῦ συμπολίτου μας Γεν. Γραμ. Ἀθλητισμοῦ ἀντ)ρχου κ. Κωνστ. Ἀσλανίδη μετὰ τῶν ἐπιτελῶν των, καθὼς καὶ ἄλλων ἐπισήμων.

Τοὺς ἐπισήμους ὑπεδέχθησαν εἰς τὰ ὅρια τοῦ Νομοῦ ὁ Νομάρχης κ. Στυλ. Δερμιτζάκης, ὁ Δ)τὴς Χωροφυλακῆς Χαλ)κῆς κ. Ἰ. Μπερεδῆμας κ.ἄ. Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως ἀνέμενον τοὺς ἐπισήμους ὁ Σεβ Μητρ. Κασσανδρείας κ.κ. Συνέσιος, ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεώς μας κ. Δ. Παλαμίδης, ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητής, ὁ Δ)τὴς τῆς Νομαρχίας, οἱ Δ)ταὶ καὶ ὑπάλληλοι τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν, οἱ Πρόεδροι Συλλόγων Σωματείων καὶ ὀργανώσεων, ὡς καὶ σύμπας ὁ λαὸς τῆς πόλεως. Ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἐπισήμων ἀνεκρούσθη ὁ Ἐθνικὸς μας ὕμνος, δύναμις δὲ τῆς Χωροφυλακῆς ἀπέδωσε τὰς κεκανονισμένας τιμάς. Τοὺς ἐπισήμους δι' ἐμπνευσμένης ὁμιλίας προσεφώνησε ὁ Δήμαρχος κ. Παλαμίδης.

Οἱ ἐπίσημοι ἐν συνεχείᾳ κατευθύνθησαν εἰς τὸ Νομαρχιακὸν Κατάστημα ἀπ' ὅπου καὶ θὰ ὁμιλοῦσαν οἱ κ.κ. ὑπουργοί, ὁ δὲ λαὸς μετὰ ἀγωνίας καὶ συνεχῶν ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ἀνέμενε τὴν ἐμφάνισίν των. Πρῶτος ἐνεφανίσθη καὶ ὁμίλησεν ὁ Ἀντ)ρχης κ. Ἀσλανίδης ὅστις καὶ ἀπεθεώθη κυριολεκτικῶς ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του. Ἐν συνεχείᾳ ὁμίλησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν κ. Ἀνδριτσόπουλος καταγοητεύσας ἀλλὰ καὶ διαφωτίσας τοὺς ἀκροατὰς διὰ τῆς ὁμιλίας του «Διατὶ ἐγένετο ἡ Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου καὶ πῶς σκέπτεται αὕτη διὰ τὴν Ἑλλάδα». Τέλος μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ὁμίλησε καὶ ὁ ὑπουργὸς Γεωργίας κ. Ματθαίου. Ἐν συνεχείᾳ οἱ κ.κ. Ὑπουργοὶ καὶ ὁ Γεν. Γραμ. Ἀθλητισμοῦ ἐδέχθησαν ἐπιτροπάς, ὑπομνήματα ὡς καὶ μεμονομένα ἄτομα. Ἀκολούθως παρεσχέθη ὑπὸ τοῦ Δήμου ἐπίσημον γεῦμα.

Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν, καὶ λοιπῶν ἐπισήμων ὁ λαὸς τοῦ Πολυγύρου ἀνέμενεν διὰ νὰ ζητωκραυγάσῃ αὐτοὺς, καὶ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Διοίκησις Χωρ)κῆς Χαλκιδικῆς ἀνακοινοῖ ὅτι γίνονται δεκτοὶ πρὸς κατάταξιν εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς Ἰδιῶται κλάσεως 1964 ἕως καί 1967 ἐκπληρώσαντες τὰς στρατιωτικὰς των ὑποχρεώσεις καὶ ἔχοντες τὰ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ Στρατολογίας Ὁπλιτῶν Χωρ)κῆς προβλεπόμενα προσόντα.

Διὰ πλείονας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Χωρ)κῆς τοῦ τόπου διαμονῆς των.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 7—9—67
Ὁ Διοικητὴς Διοικήσεως
Ἰωάννης Μπερεδήμας
Ταγμ)ρχης

ΒΡΙΚΟΛΑΚΕΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελ.

ρης αἵματος, κάτι σὰν τουλούμι ὀρθό, σὰν δερμάτια καὶ πηγαίνουν κυλιῶντα. Πλὴν τούτου ἐμφανίζεται καὶ ὡς βάθρακας, σὰ φωτιά, ἀπ' αὐτὲς ποὺ βγαίνουν ἀπάνω στὰ μνήματα σὰ σκύλος μαῦρος καὶ φοβερὸς κ.λ.π. Εἴς τινας δὲ παραδόσεις εἶναι προφανὴς καὶ κάποια σύγχυσις πρὸς μορφὰς ἄλλων δαιμονίων, καθόσον ἀποδίδονται εἰς αὐτοὺς πόδες ἀλόγου ἢ μορχὴ ὄνου, οἷα ἦτων ἀνασκελάδων. Πιστεύεται δὲ ὅτι γίνονται βρικόλακες ἤ ὅπως λέγει ὁ λαὸς βρικολακιάζουν, ὅσους κατακειμένους νεκροὺς ἐπήδησε γάτα, ἤ δὲν τοὺς ἐδιάβασε καλὰ ὁ Παπᾶς καὶ κυρίως οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ μάλιστα ὅσοι ὑπέπεσαν εἰς κατάραν ἱερέως, ἀφορισμὸν ἤ ἀνάθεμα, οἵτινες καὶ διὰ τοῦτο μένουν ἄλοιωτοι καὶ τυμπανιαῖοι, πράγμα τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τεκμήριον ἀναμφήριστον ὅτι ἔχουν βρικολακιάσει.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΝΕΩΝ ΔΗΜΑΡΧΩΝ

Ἐκ τοῦ ὑπουργείου ἐσωτερικῶν ἀνεκοινώθη ὅτι διὰ τοῦ δημοσιευθέντος Α.Ν. 97)67 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος» δύναται τὰ διορισθῆ δήμαρχος, δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς σύμβουλος πᾶς Ἕλλην πολίτης συμπληρώσας τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ μὴ ἐστερημένος τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος, εἰς δῆμους ἤ κοινότητος, ἔστω καὶ ἄν οἱ διοριζόμενοι δὲν εἶναι δημόται τούτων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐκ τοῦ γραφείου ὑπηρεσίας ἐφέδρων Νομοῦ Χαλκιδικῆς ἀνακοινοῦται ὅτι παρακαλοῦνται ἅπαντες οἱ ἔφεδροι Ἀξιωματικοὶ ὅπως τὴν 17ην Σ)βρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π.μ. προσέλθωσιν εἰς Πολύγυρον καὶ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Πολυγύρου.

Δ)τῆς Γ.Υ.Ε. Χαλ)κῆς
Τ. Ἀναγνωστάρας
ἐφ. Λοχαγὸς Πυρ)κοῦ

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ὁ κ. Εὐάγ Καναβὸς μετέφερε τὸ δικηγορικὸν του γραφεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ—Ἀριστοτέλους 20 (2ος ὄροφος τηλ. 70730) διαγωνίως ἀπέναντι τῆς παλαιᾶς διευθύνσεως.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ὁ Δικηγόρος τῆς πόλεώς μας κ. Ἰωάν. Ταχουγιάννης, μετέφερε τὸ γραφεῖον του εἰς τὸν ἄνωθεν τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος Αὐγ. Ζαμπούνη ὄροφον

Η ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΑΡΕΤΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἑορτάσθη τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὴν πόλιν μας ἡ ἡμέρα τῆς πολεμικῆς ἀρετῆς τῶν Ἑλλήνων. Ἀπὸ τὴν παραμονὴν ἐγένετο σημαιοστολισμὸς τῶν Δημοσίων ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ τῶν καταστημάτων καὶ οἰκιῶν. Τὴν ἑπομένην καί μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτελέσθη δοξολογία ὑπὸ τοῦ Σεβ Μητρ. Κασσανδρείας κ.κ. Συνεσίου. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ ἔφεδρος ἀνθ)γὸς καὶ ὑπάλληλος τοῦ Δημοσίου Ταμείου κ. Ἠλίας Γιαννουκάκος ὁ μεστὸς ἐθνικῶν καὶ πατριωτικῶν ἐξάρσεων λόγος τοῦ ὁποίου ἀφῆκεν ἐξαιρετικὰς ἐντυπώσεις. Ἀκολούθως ἐψάλλει δέησις ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀνδρείως πεσόντων στρατιωτῶν εἰς τὸ Ἡρῶον τῆς πόλεώς μας καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐγένετο κατάθεσις στεφάνων ἐκ μέρους τῆς Νομαρχίας τῶν Στρατιωτικῶν ἀρχῶν καθὼς καὶ τοῦ Συνδ. Ἐφέδρ. Ἀξιωματικῶν.

Ὅλος ὁ κόσμος κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἐνεθυμήθη τὴν ἀνδρείαν, τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν θυσίαν τῶν στρατιωτῶν μας εἰς τὰ αἱματοβαμμένα βουνὰ τοῦ Γράμμου—Βίτσι, ὅπου τὸ ἔθνος μας ἔγραψε σελίδες ἀφαντάστου μεγαλείου δόξης καὶ τιμῆς.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Συγχαρητήρια

Τὸν ἀγαπητόν μου φίλον κ. Παῦλον Ἐμμανουὴλ πού πῆρε τὴν ἄδεια τοῦ Δικηγόρου θερμῶς συγχαίρω
Χριστόφ Κουτσῆς

* * *

Εἰς τὸν ἀγαπητόν μου φίλον κ. Παῦλον Ἐμμανουὴλ ποὺ ἐπαξίως πῆρε τὴν ἄδειαν ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ Δικηγόρου θερμῶς συγχαίρω εὐχόμενος λαμπρὰν σταδιοδρομίαν
Κωνστ. Λουκάκης

* * *

Τὸν ἀγαπητόν μος ἐξάδελφον κ. Παῦλον Ἐμμανουὴλ πού ἔλαβε τὴν ἄδεια τοῦ δικηγόρου θερμῶς συγχαίρομεν εὐχόμενοι καλὴν σταδιοδρομίαν
Οἰκογένεια Δ Δημούδη

* * *

Εἰς τὸν ἀγαπητό μου φίλο Παῦλο Ἐμμανουὴλ πού ἔλαβε ἐπαξία τὴν ἄδεια του δικηγόρου εὔχομαι ὁλόψυχα λαμπρὴ σταδιοδρομία
Νικ. Γκουντουσούδης

Εὐχετήρια

Εἰς τὸν ξεχωριστό μου φίλο νέο δικηγόρο κ. Παῦλο Ἐμανουὴλ εὔχομαι λαμπρὴ σταδιοδρομία.

Β. Εὐαγγελινὸς

Γάμοι

Ἡ Δις Λέλα Δ Βετούλη, θυγάτηρ τοῦ Τμηματάρχου τῆς Νομαρχίας καὶ ὁ κ. Σπήλιος Α. Βασιλείου, Δικηγόρος ἐν Ναυπλίῳ ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

Εὐχόμεθα βίον εὐτυχισμένον.

Διάλυσις ἀρραβῶνος

Διαλύω τοὺς ἀρραβῶνας μου μετὰ τῆς δίδος Μαρίας Καβάσιλα, λόγῳ ἀσυμφωνίας χαρακτήρων
Χρῆστος Σ.μαρτζίδης

ΑΝΑΠΗΡΙΚΑ ΝΕΑ

Δελτίον Ἐλευθέρας κυκλοφορίας Ἀναπήρων Πολέμου.

Ἐφεξῆς δὲν ἰσχύουν τὰ μέχρι τοῦδε χρησιμοποιούμενα εἰς τὰ Ἀστικὰ μέσα συγκοινωνίας, ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ἀναπήρων Γ.Ε.Σ. ἐκδοθέντα Δελτία Ἐλευθέρας κυκλοφορίας, ἀλλὰ θὰ χρησιμοποιοῦνται αἱ κανονικαὶ ἀναπηρικαὶ ταυτότητες, ὡς καὶ αἱ ταυτότητες θεραπαινίδων αἱ ἐκδοθεῖσαι παρὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Διευθύνσεως Ἀναπήρων Γ.Ε.Σ. Ἐπίσης γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἤρθε ὁ μέχρι τοῦδε ὑφιστάμενος περιορισμὸς τῆς δωρεᾶς μεταφορᾶς ἕως τριῶν ἀναπήρων δι' ἑκάστου Ἀστικοῦ λεωφορείου ἐνῶ διὰ τὰ ὑπεραστικὰ ἐξακολουθεῖ τὸ προϊσχύον καθεστὼς τῶν διὰ ἀναπήρων πολέμου ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἡμίσεως εἰσιτηρίου.

ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ἤρχισαν καταφθάνουσαι συγχαρητήριαι ἐπιστολαὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Σ.Φ. Χαλ)κῆς «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» διὰ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς δημιουργίας Ταμείου ὑποτροφιῶν Χαλκιδικέων Σπουδαστῶν—Φοιτητῶν.

Ἐλήφθησαν ἐπίσης αἱ κάτωθι εἰσφοραί: Ἱερ. Μονὴ Γρηγορίου δρχ. 1.000, Ἱερ. Μονὴ Ἐσφιγμένου δρχ. 200. Ἐπίσης ὁ Διευθυντὴς τῶν Μεταλλείων Κασσάνδρας—Στρατωνίου κ. Γερογιάννης ἐγνώρισε δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Σύλλογον ὅτι ἡ Α.Ε.Ε.Χ.Π. καὶ Λιπασμάτων εἶναι πρόθυμος ὅπως συμμετάσχῃ εἰς τὴν ὅλην προσπάθειαν τοῦ Συλλόγου.

ΓΗΠΕΔΟ ΓΚΟΛΦ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΜΑΣ

Οἰκονομικὸς Ἀμερικανικὸς Ὅμιλος ὑπέβαλεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν, προτάσεις διὰ τὴν ἵδρυσιν γηπέδου γκόλφ, μὲ ὕψος ἐπενδύσεως 5 000 000 δολλαρίων.

Αἱ ἐγκαταστάσεις στὸ γηπεδο τοῦ γκόλφ θὰ γίνουν «κάπου» εἰς τὸν Νομὸν μας.

Οἱ προτάσεις εὑρίσκονται ὑπὸ μελέτην κατὰ δήλωσιν τοῦ Γεν. Γραμ. Ἀθλητισμοῦ κ. Κ. Ἀσλανίδη.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: αὐτοκίνητον ΚΟΝΣΟΥΛ 315 εἰς ἄριστην κατάστασιν φορολογ. ἵππποι 9. Πληροφορίαι εἰς τὸν κ. Ἰωάν. Βασιλικὸν Πολύγυρον τηλ. 3 49

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: αὐτοκίνητο ΡΕΝΟ αὐτόματο. Πληροφορίαι Γεώργιον Γκιούραν Πολύγυρον

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ: ἀγρὸς τεσσαράκοντα (40 στρεμμάτων περιφερείας Καλυβῶν Πληροφορίαι παρὰ τοῦ Ἰωάννου Καστρέτσιου Πολύγυρος

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: ὑπὸ τοῦ Δημητρίου Ἀθ. Κάκα εἰς Στανὸν Ἀρναίας Χαλκιδικῆς 100 πρέβατα εἰς ἄριστην κατάστασιν. Πληροφορίαι ἀπὸ ἴδιον πωλητὴν κάτοικον Στανοῦ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: ἀγρὸς 8 μικρῶν στρεμμάτων εἰς θέσιν Τσικρίκα.

Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος μας.